

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 28.8.2020
COM(2020) 436 final

2020/0208 (NLE)

Förslag till

RÅDETS FÖRORDNING

om fastställande för 2021 av fiskemöjligheterna för vissa fiskbestånd och grupper av fiskbestånd i Östersjön och om ändring av förordning (EU) 2020/123 vad gäller vissa fiskemöjligheter i andra vatten

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

• Motiv och syfte med förslaget

Enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013 av den 11 december 2013 om den gemensamma fiskeripolitiken ska nyttjandet av levande marina biologiska resurser ske på ett sådant sätt att populationerna av skördade arter återställs till och bevaras över nivåer som kan ge maximal hållbar avkastning (MSY). Ett viktigt verktyg för detta är det årliga fastställandet av fiskemöjligheterna i form av totala tillåtna fångstmängder (TAC:er) och kvoter.

I Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1139 av den 6 juli 2016 om upprättande av en flerårig plan för bestånden av torsk, sill/strömming och skarpsill i Östersjön och det fiske som nyttjar dessa bestånd anges mer detaljerade värden för fiskeridödlighet, vilka uttrycks som intervall, och dessa används i detta förslag för att uppnå målen för den gemensamma fiskeripolitiken, särskilt att uppnå och upprätthålla maximal hållbar avkastning.

Syftet med detta förslag är att fastställa medlemsstaternas fiskemöjligheter för de kommersiellt viktigaste fiskbestånden i Östersjön för 2021. För att förenkla och förtydliga de årliga besluten om TAC:er och kvoter fastställs sedan 2006 fiskemöjligheterna i Östersjön genom en särskild förordning.

• Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området

I detta förslag fastställs kvoter på nivåer som överensstämmer med målen för förordning (EU) nr 1380/2013.

• Förenlighet med unionens politik inom andra områden

De föreslagna åtgärderna överensstämmer med den gemensamma fiskeripolitikens mål och regler och är förenliga med unionens politik för hållbar utveckling.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

• Rättslig grund

Artikel 43.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget).

• Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)

Förslaget omfattas av unionens exklusiva befogenhet i enlighet med artikel 3.1 d i EUF-fördraget. Subsidiaritetsprincipen är därför inte tillämplig.

• Proportionalitetsprincipen

Förslaget är förenligt med proportionalitetsprincipen av följande skäl.

Den gemensamma fiskeripolitiken är en gemensam politik. Enligt artikel 43.3 i EUF-fördraget ska rådet besluta om åtgärder om fastställande och fördelning av fiskemöjligheter.

Medlemsstaterna tilldelas fiskemöjligheter genom den aktuella rådsförordningen. Enligt artiklarna 16.6, 16.7 och 17 i förordning (EU) nr 1380/2013 får medlemsstaterna själva besluta hur de vill fördela fiskemöjligheterna mellan regioner och mellan aktörer i enlighet med de kriterier som anges i de nämnda artiklarna. Medlemsstaterna har därmed stora möjligheter att själva besluta vilken social/ekonomisk modell de vill använda för att utnyttja de tilldelade fiskemöjligheterna.

Förslaget får inga nya ekonomiska följder för medlemsstaterna. Rådet antar denna särskilda förordning varje år och de offentliga och privata medel som behövs för att genomföra den finns redan.

- **Val av instrument**

Föreslaget instrument: Förordning.

Detta förslag avser fiskeriförvaltning på grundval av artikel 43.3 i EUF-fördraget.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

- **Samråd med berörda parter**

Den rådgivande nämnden för Östersjön har rådfrågats med utgångspunkt i kommissionens meddelande om samråd om fiskemöjligheterna för 2021 inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken (COM(2020) 248 final). Förslaget grundar sig på vetenskapliga utlåtanden från Internationella havsforskningsrådet (Ices). Utan att gå emot befintlig politik eller försämra statusen för känsliga resurser, har man i förslaget beaktat och i möjligaste mån tagit hänsyn till de preliminära åsikter som framfördes av olika berörda parter avseende samtliga berörda fiskbestånd.

De vetenskapliga utlåtandena om fångstbegränsningar och om beståndens status diskuterades också med medlemsstaterna i det regionala forumet Baltfish i juni 2020.

- **Insamling och användning av sakkunnigutlåtanden**

Internationella havsforskningsrådet (Ices) är den vetenskapliga organisation som rådfrågats.

Unionen efterfrågar varje år vetenskapliga utlåtanden från Ices om viktiga fiskbestånds tillstånd. Utlåtandet omfattar alla bestånd i Östersjön, och TAC:er föreslås för de kommersiellt viktigaste bestånden (<http://www.ices.dk/advice/Pages/Latest-Advice.aspx>).

- **Konsekvensbedömning**

Förslaget ingår i en långsiktig strategi för att fiskeuttaget ska anpassas till och ligga kvar på långsiktigt hållbara nivåer. Detta väntas leda till ett stabilt fisketryck, större kvoter och således bättre inkomster för yrkesfiskarna och deras familjer. De ökande landningarna förväntas gynna fiskeindustrin, konsumenterna, beredningsindustrin och detaljistledet samt den övriga sektor som är kopplad till det kommersiella fisket och till fritidsfisket.

De senaste årens beslut om fiskemöjligheter i Östersjön hade fram till 2019 lett till att fiskeridödligheten för bestånd med ett MSY-utlåtande var i linje med MSY-intervallen då TAC:erna fastställdes, för alla bestånd utom sill/strömming i centrala Östersjön, och till en återuppbyggnad av bestånden samt balans mellan fiskekapaciteten och fiskemöjligheterna. Tyvärr rådde ett hårt tryck på den östliga torsken i Östersjön under 2019 och Ices uppskattar att läget för beståndet troligen kommer att vara fortsatt svårt de kommande åren. Det krävs således fortfarande framsteg för att alla bestånd ska kunna återuppbyggas, av vilka vissa fortfarande ligger under säkra nivåer för biomassan, och för att alla bestånd ska vara i linje med MSY.

Enligt uppskattningarna i senaste bästa tillgängliga vetenskapliga rådgivning är biomassan för två bestånd under gränsen för livskraftiga bestånd (sill/strömming i centrala Östersjön och torsk i västra Östersjön). Vid sidan av torsken i östra Östersjön omfattas tre andra bestånd av försiktighetsbaserade utlåtanden (sill/strömming i Bottniska viken och de två laxbestånden). Två bestånd får ett MSY-utlåtande och är på livskraftiga nivåer (skarspill och sill/strömming i

Rigabukten). Skarpsillen utgörs av två bestånd där ett får det ena får ett MSY-utlåtande och det andra ett försiktighetsbaserat utlåtande.

Mot bakgrund av ovanstående innebär förslaget från kommissionen att fiskemöjligheterna för sill/strömming i västra Östersjön minskar med 50 %, för östlig torsk i Östersjön med 70 %, för västlig torsk i Östersjön med 11 %, för sill/strömming i Centrala Östersjön med 36 % och för lax i Finska viken med 10 %. Kommissionens förslag innebär att fiskemöjligheterna ökar för sill/strömming i Rigabukten ökar med 15 % och för lax i Egentliga Östersjön med 9 % och att fiskemöjligheterna för sill/strömming i Bottniska viken och för skarpsill och rödspätta förlängs.

De ekonomiska konsekvenserna av förslagen för 2021 kommer därför att vara en minskning för flottorna i alla medlemsstater. Sammantaget leder kommissionens förslag till fiskemöjligheter i Östersjön på cirka 425 000 ton, vilket är en minskning med 11,3 % jämfört med 2020.

- **Lagstiftningens ändamålsenlighet och förenkling**

Förslaget är fortfarande flexibelt när det gäller tillämpningen av de mekanismer för kvotutbyte som redan införts i förordningarna om fiskemöjligheter i Östersjön under föregående år. Förslaget innehåller inga nya element eller nya administrativa förfaranden för offentliga myndigheter (vare sig för EU-myndigheterna eller för de nationella myndigheterna) som skulle kunna öka den administrativa bördan.

Förslaget avser en årlig förordning för 2021 och innehåller därför ingen bestämmelse om översyn.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Förslaget påverkar inte EU-budgeten.

5. ÖVRIGA INSLAG

- **Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering**

Övervakningen av utnyttjandet av fiskemöjligheter i form av TAC:er och kvoter fastställs genom rådets förordning (EG) nr 1224/2009.

- **Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget**

I förslaget fastställs fiskemöjligheter för 2021 för vissa bestånd och grupper av bestånd för de medlemsstater som fiskar i Östersjön.

Förordning (EU) 2016/1139 av den 6 juli 2016 om upprättande av en flerårig plan för Östersjön trädde i kraft den 20 juli 2016.

Enligt bestämmelserna i den planen ska fiskemöjligheterna fastställas i enlighet med planens mål och vara förenliga med de målintervall för fiskeridödlighet som anges i bästa tillgängliga vetenskapliga utlåtanden, särskilt från Ices eller något liknande oberoende vetenskapligt organ. För bestånd som omfattas av ett MSY-utlåtande föreskriver artikel 4.3 i den fleråriga planen att TAC i princip ska fastställas på eller under F_{MSY} -värdet (*lägre F_{MSY} -intervallet*), men TAC kan också alltid fastställas under F_{MSY} -intervallen i enlighet med artikel 4.4 i den fleråriga planen. För livskraftiga bestånd får TAC, i enlighet med de villkor som anges i artikel 4.5 i den fleråriga planen, fastställas i det intervall som ligger över punktvärdet för maximal hållbar avkastning (*övre F_{MSY} -intervallet*). För bestånd med en biomassa under

gränsen för livskraftiga bestånd ($B_{trigger}$) föreskriver artikel 5.1 i den fleråriga planen att lämpliga korrigerande åtgärder ska vidtas för att säkerställa att beståndet snabbt återgår till livskraftiga nivåer och i synnerhet att TAC ska fastställas till en nivå under det lägre FMSY-intervallet, med beaktande av minskningen av beståndets biomassa. Om biomassan för ett bestånd är under gränsen för livskraftiga bestånd (s.k. B_{lim}) föreskriver artikel 5.2 i den fleråriga planen att ytterligare korrigerande åtgärder ska vidtas. Enligt grundförordningen ska fiskemöjligheterna för bestånd som omfattas av försiktighetsbaserade utlåtanden fastställas till nivåer som säkerställer minst säkerställer en jämförbar bevarandenivå. I skäl 8 i grundförordningen fastställs slutligen att förvaltningsbeslut som relaterar till maximal hållbart avkastning inom blandfiske bör man beakta svårigheten i att upprätthålla en skördenivå som ligger på maximal hållbar avkastning för alla bestånd samtidigt, i synnerhet där vetenskapliga rön indikerar att det är mycket svårt att undvika fenomenet med begränsande arter (så kallade choke species) genom att förbättra de använda fiskeredskapens selektivitet.

Fiskemöjligheterna föreslås i enlighet med artikel 16.1 (som hänvisar till principen om relativ stabilitet) och 16.4 (som hänvisar till målen för den gemensamma fiskeripolitiken och reglerna i de fleråriga planerna) i förordning (EU) nr 1380/2013.

För att fastställa EU-kvoterna för de bestånd som delas med Ryska federationen har i förekommande fall respektive kvantitet av dessa bestånd dragits av från de TAC:er som föreslagits av Ices. De TAC:er och kvoter som tilldelas medlemsstaterna anges i bilagan till denna förordning.

När det gäller sill/strömming i västra Östersjön ligger den beståndsstorlek som beräknats av Ices fortfarande under den gränsreferenspunkt för lekbiomassan under vilken reproduktionsförmågan (B_{lim}) kan vara nedsatt, såsom fastställts av Ices. Med beaktande av den fortsatta minskningen av biomassan av sill/strömming i västra Östersjön till endast 48 % av minimireferensvärdet (B_{lim}) föreslår kommissionen i enlighet med artiklarna 5.2 och 4.4 i den fleråriga planen att TAC:en fastställs på en nivå som är lägre än FMSY-intervallen. Kommissionen föreslår att man använder det lägre intervallvärdet och gör en ytterligare minskning som korrigerande åtgärd. Det resulterar i en TAC på 1 575 ton (-50%).

När det gäller den östliga torsken i Östersjön kunde Ices återigen efter flera år göra en analytisk bedömning förra året. Ices kunde dock inte fastställa värdena för intervallen för fiskeridödlighet för maximal hållbar avkastning och utfärdade därför ett försiktighetsbaserat utlåtande. Ices beräknade dessutom att beståndsstorleken låg under gränsen för livskraftiga bestånd (B_{lim}) och att den skulle fortsätta att ligga under (B_{lim}) på medellång sikt, även om det inte bedrivs något fiske alls. Ices beräknar att biomassan ytterligare har minskat sedan förra året och upprepade för 2021 sina rekommendationer om nollfångst. Precis som förra året skulle dock en TAC som fastställs till noll leda till en stängning av de flesta fisken i Östersjön. I maj 2020 lämnade Ices uppdaterad rådgivning om nivåerna av bifångst av torsk i andra fisken. Baserat på ett liknande tillvägagångssätt som det som antogs förra året föreslår kommissionen att det ska fastställas en TAC som är begränsad till oundvikliga bifångster i andra fisken med undantag för rent vetenskapliga fisken. Baserat på denna vetenskapliga rådgivning föreslår kommissionen att fiskemöjligheterna ska fastställas till en nivå som motsvarar bifångster på 20 %. Mot bakgrund av det östra torskbeståndets status och Ices utlåtande att fredning av lekområden kan medföra ytterligare fördelar för beståndet som inte kan uppnås enbart genom TAC:er (dvs. ökad rekrytering genom ostörd lek), föreslår kommissionen ett bibehållande av den befintliga fredningen av lekområden sommartid, med undantag för rent vetenskapligt fiske och vissa småskaliga kustfisken som använder passiva redskap. Kommissionen föreslår slutligen att förbudet mot fritidsfiske i delsektionerna 25 och

26 ska bibehållas eftersom de kvantiteter som fångas skulle vara betydande jämfört med bifångst-TAC:en.

När det gäller det västra torskbeståndet i Östersjön angav Ices förra året att situationen var bräcklig och återigen försämrades. Därför fastställdes fiskemöjligheter i den lägre delen av det lägre F_{MSY} -intervallet och en förlängd och utvidgad fredning av delsektorerna 22-23 återinfördes – med undantag för rent vetenskapliga fisken och vissa småskaliga kustfisken som använder passiva redskap – eftersom Ices anser att en sådan fredning kan ha ytterligare fördelar som inte kan uppnås med enbart TAC. Eftersom fritidsfisket i hög grad bidrar till fiskeridödligheten, minskades den tillåtna fångsten inom fritidsfisket i samma utsträckning som TAC:en minskades. Eftersom både östlig och västlig torsk förekommer i delsektion 24, och på grund av de nödåtgärder som antogs 2019, förbjöds slutligen riktat fiske efter torsk och endast oundvikliga bifångster fick fångas bortom sex sjömil från kusten i delsektion 24, med undantag för rent vetenskapliga fisken och vissa småskaliga kustfisken som använder passiva redskap. För att säkerställa likvärdiga förutsättningar som för förvaltningsområdet för östlig torsk i Östersjön är det lämpligt förbjöds fritidsfiske i delsektion 24, eftersom huvudsakligen det östliga beståndet förekommer i dessa området, och en fredning av lekområden sommartid infördes under perioden 1 juni–31 juli, med ett undantag för rent vetenskapligt fiske och vissa småskaliga kustfiskare som fiskar med passiva redskap. Trots positiva utsikter förra året ligger beståndets biomassa kvar under livskraftiga nivåer ($B_{trigger}$). För 2021 föreslår kommissionen därför att de kompletterande åtgärderna ska behållas oförändrade, medan fredningsperioden i delsektion 24 anpassas till fredningsperioden i delsektorerna 25–26 och alltså gälla 1 maj–31 augusti, och att fiskemöjligheterna ska fastställas till det lägre punktvärdet (F_{lower}) med tillägg av kvantiteterna bifångst i delsektion 24 enligt Ices som motsvarar en bifångstnivå på 20 %, med undantag för småskaligt kustfiske som fiskar med passiva redskap för vilket 100 % läggs till eftersom detta fiske inte omfattas av bifångstbegränsningen.

Ices beräknar att biomassan för sill/strömring i Centrala Östersjön har minskat till under livskraftiga nivåer ($B_{trigger}$). I enlighet med artikel 5.1 föreslår kommissionen därför att fiskemöjligheterna ska fastställas under det övre F_{MSY} -intervallet. Ices beräknar att biomassan med den här nivån av fiskedödlighet borde vara tillbaka över livskraftiga nivåer redan 2021.

Den föreslagna TAC:en för sill/strömring i Rigabukten och skarpsill motsvarar det MSY -fiskedödlighetsintervall som avses i artikel 4.3 i förordning (EU) 2016/1139. Skarpsillen fortsätter att vara beroende av en enda god årsklass och dess förvänta biomassa justerades ned och har minskat. Den senaste årsklassen 2019, som beräknas vara över genomsnittet, bör därför bevaras för kommande år. Överväganden mellan olika bestånd bör också beaktas eftersom skarpsill tas upp i blandfiske med sill/strömring vars TAC måste minskas avsevärt enligt den fleråriga planens bestämmelser. Under dessa omständigheter föreslår kommissionen, för att undvika risken att förvärpa framtida minskningar, att TAC inte ska ökas och föreslår alltså en förlängning.

TAC:en för rödspätta överensstämmer med både MSY -utlåtandet för beståndet i delsektionerna 21–23 och Ices metod för bestånd för vilka det endast finns begränsade uppgifter, när det gäller beståndet i delsektionerna 24–32. Kommissionen föreslår en förlängning på grund av överväganden mellan olika bestånd. Torsk är en oundviklig bifångst när rödspätta fiskas och kommissionen föreslår att fiskemöjligheterna för torsk ska minskas.

TAC:erna för lax i Egentliga Östersjön och Finska viken och för sill/strömring i Bottniska viken överensstämmer med Ices metod för bestånd för vilka det endast finns begränsade uppgifter. Kommissionen föreslår att fiskemöjligheterna ska fastställas i enlighet med de kvantiteter som rekommenderas av Ices. När det gäller lax i Egentliga Östersjön begärde

Finland och Estland att den begränsade flexibilitet mellan områden som infördes för två år sedan skulle bibehållas. Eftersom kommissionen föreslår att fiskemöjligheterna ska öka i Egentliga Östersjön men minskas i Finska viken föreslår kommissionen att flexibiliteten mellan områden ökas till 25 % och 500 exemplar.

Genom rådets förordning (EG) nr 847/96 införs ytterligare villkor för förvaltningen av TAC:er med fördelning mellan åren, däribland flexibilitetsbestämmelserna i artiklarna 3 och 4 för bestånd som omfattas av en försiktighets-TAC respektive analytisk TAC. Enligt artikel 2 i den förordningen ska rådet, när det fastställer TAC:er, bestämma för vilka bestånd artiklarna 3 och 4 inte ska gälla, framförallt på grundval av beståndens biologiska tillstånd. Mera nyligen har flexibilitetsmekanismen införts genom artikel 15.9 i förordning (EU) nr 1380/2013 för alla bestånd som omfattas av landningsskyldigheten. För att motverka en alltför stor flexibilitet som skulle underminera principen om ett rationellt och ansvarsfullt nyttjande av levande marina biologiska resurser och förhindra att målen för den gemensamma fiskeripolitiken uppnås, bör det därför klargöras att artiklarna 3 och 4 i förordning (EG) nr 847/96 endast är tillämpliga om medlemsstaterna inte utnyttjar den flexibilitet mellan åren som föreskrivs i artikel 15.9 i förordning (EU) nr 1380/2013.

Förslag till

RÅDETS FÖRORDNING

om fastställande för 2021 av fiskemöjligheterna för vissa fiskbestånd och grupper av fiskbestånd i Östersjön och om ändring av förordning (EU) 2020/123 vad gäller vissa fiskemöjligheter i andra vatten

THE COUNCIL OF THE EUROPEAN UNION,

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 43.3,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) Enligt artikel 6 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013¹ ska bevarandeåtgärder antas med beaktande av tillgänglig vetenskaplig, teknisk och ekonomisk rådgivning, inbegripet i förekommande fall de rapporter som utarbetas av vetenskapliga, tekniska och ekonomiska kommittén för fiskerinäringen och andra rådgivande organ, råd som lämnas av de rådgivande nämnder som inrättats för de relevanta geografiska områdena eller kompetensområdena och gemensamma rekommendationer från medlemsstaterna.
- (2) Det åligger rådet att anta åtgärder om fastställande och fördelning av fiskemöjligheter, inbegripet vissa villkor som är funktionellt knutna till dessa, i förekommande fall. Fiskemöjligheterna bör tilldelas medlemsstaterna på ett sätt som säkerställer relativ stabilitet i fiskeverksamheten för var och en av medlemsstaterna för vart och ett av bestånden eller fiskena samt med beaktande av målen för den gemensamma fiskeripolitiken enligt förordning (EU) nr 1380/2013.
- (3) I artikel 2 i förordning (EU) nr 1380/2013 fastställs att målet för den gemensamma fiskeripolitiken är att nyttjandetakten för maximal hållbar avkastning där så är möjligt ska ha uppnåtts senast 2015 och, genom en successiv och stegvis anpassning, senast 2020 för alla bestånd.
- (4) De totala tillåtna fångstmängderna (TAC:erna) bör därför, i linje med förordning (EU) nr 1380/2013, fastställas på grundval av tillgängliga vetenskapliga utlåtanden, med beaktande av biologiska och socioekonomiska aspekter, samtidigt som de olika näringsgrenarna inom fisket garanteras en rättvis inbördes behandling, och med hänsyn till de synpunkter som framförts under samråden med berörda parter.
- (5) Genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1139² upprättas en flerårig plan för bestånden av torsk, sill/strömming och skarpsill i Östersjön och för

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013 av den 11 december 2013 om den gemensamma fiskeripolitiken, om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1954/2003 och (EG) nr 1224/2009 och om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 2371/2002 och (EG) nr 639/2004 och rådets beslut 2004/585/EG (EUT L 354, 28.12.2013, s. 22).

² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1139 av den 6 juli 2016 om upprättande av en flerårig plan för bestånden av torsk, sill/strömming och skarpsill i Östersjön och det fiske som nyttjar

det fiske som nyttjar dessa bestånd (nedan kallad planen). Planen syftar till att säkerställa att utnyttjandet av levande marina biologiska resurser sker på ett sådant sätt att populationerna av skördade arter återställs till och bevaras över nivåer som säkerställer maximal hållbar avkastning. Målet för fiskeridödligheten för de berörda bestånden, uttryckt i intervall, ska därför uppnås så snart som möjligt och, genom en successiv och stegvis anpassning, senast 2020. Fångstbegränsningarna för 2021 vad gäller bestånden av torsk, sill/strömming och skarpsill i Östersjön bör därför fastställas i överensstämmelse med planens mål.

- (6) Internationella havsforskningsrådet (Ices) har konstaterat att biomassan av sill/strömming i västra Östersjön i delsektionerna 20–24 endast var 48 % av gränsreferenspunkten för lekbiomassan under vilken reproduktionsförmågan kan vara nedsatt (B_{lim}). I sitt årliga beståndsutlåtande från den 29 maj 2020 utfärdade Ices därför vetenskapliga rekommendationer om nollfångst. I enlighet med artikel 5.2 i förordning (EU) 2016/1139 bör alla lämpliga korrigerande åtgärder därför vidtas för att säkerställa att det berörda beståndet snabbt återgår till nivåer över den nivå som kan ge MSY. Vidare föreskrivs i den bestämmelsen att ytterligare korrigerande åtgärder ska vidtas. För detta ändamål är det nödvändigt att ta hänsyn till tidsplanen för uppnåendet av målen för den gemensamma fiskeripolitiken i stort och för planen, i synnerhet med tanke på de vidtagna korrigerande åtgärdernas förväntade effekt, samtidigt som man håller fast vid de mål om att uppnå nytta i ekonomiskt, socialt och sysselsättningsmässigt hänseende som anges i artikel 2 i förordning (EU) nr 1380/2013. I enlighet med artikel 4.4 i förordning (EU) 2016/1139 är det således lämpligt att fastställa fiskemöjligheterna för sill/strömming i västra Östersjön på nivåer som är lägre än intervallen för fiskeridödlighet, för att ta hänsyn till minskningen av biomassan.
- (7) När det gäller det östra torskbeståndet i Östersjön har Ices åter kunnat basera sitt försiktighetsbaserade utlåtande på en mer datarik bedömning sedan 2019. Ices beräknar att biomassan är under B_{lim} och att den har minskat ytterligare sedan förra året. Ices upprepade därför sin rekommendation om nollfångst av den östliga torsken i Östersjön för 2021. Ices har dock inte kunnat fastställa värdena för intervallen för fiskeridödlighet. Precis som förra året gäller att om fiskemöjligheterna för den östliga torsken i Östersjön fastställs på den nivå som anges i den vetenskapliga rekommendationen, skulle skyldigheten att landa alla fångster inom blandfisken med bifångster av östlig torsk leda till fenomenet med begränsande arter (så kallade choke species). För att uppnå rätt balans mellan ett fortsatt fiske, med tanke på de potentiellt allvarliga socioekonomiska konsekvenserna, och behovet att uppnå god biologisk status för beståndet, med beaktande av svårigheten att fiska samtliga bestånd i ett blandfiske på nivåer som ger maximal hållbar avkastning samtidigt för alla arter, bör det fastställas en särskild TAC för bifångster av östlig torsk. Fiskemöjligheterna bör fastställas i enlighet med artikel 5.2 i förordning (EU) 2016/1139.
- (8) I maj 2020 lämnade Ices uppdaterad rådgivning om nivåerna av bifångst av torsk i andra fisken. Det är lämpligt att fastställa fiskemöjligheterna i enlighet med denna särskilda rekommendation, med ett undantag för fiskeverksamhet som bedrivs uteslutande för vetenskapliga undersökningar och i full enlighet med de villkor som

dess bestånd, om ändring av rådets förordning (EG) nr 2187/2005 och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1098/2007 (EUT L 191, 15.7.2016, s. 1).

fastställs i artikel 25 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1241³. I enlighet med artikel 5.2 i förordning (EU) 2016/1139 bör också ytterligare korrigerande åtgärder vidtas för att säkerställa att det berörda beståndet snabbt återgår till nivåer över den nivå som kan ge MSY. Enligt vetenskapliga utlåtanden kan fredning av lekområden särskilt medföra ytterligare fördelar för ett bestånd som inte kan uppnås enbart genom TAC:er, till exempel ökad rekrytering genom ostörd lek, och därför är det lämpligt att bibehålla den befintliga fredningen av lekområden sommartid. Dessutom visar de vetenskapliga utlåtandena att den relativa betydelsen av fritidsfisket efter östlig torsk avgörs av TAC-nivån. Med tanke på den avsevärt minskade TAC anses de kvantiteter som fångas i fritidsfiske vara betydande och det är därför lämpligt att behålla förbudet mot fritidsfiske av torsk i delsektionerna 25–26 där den östliga torsken i Östersjön är mest riklig.

- (9) När det gäller den västliga torsken i Östersjön justerade Ices den beräknade biomassan nedåt och beräknar att biomassan för det västliga torskbeståndet inte har återhämtat sig över den referenspunkt för lekbeståndets biomassa under vilken specifika och lämpliga förvaltningsåtgärder ska vidtas (B_{trigger}). Det är därför lämpligt att bibehålla de kompletterande åtgärder som infördes för 2020 och att fastställa fiskemöjligheterna i enlighet med artikel 5.1 i förordning (EU) 2016/1139 med beaktande av de nivåer av bifångst av torsk i andra fisken i delsektion 24 som rekommenderas av Ices för att uppnå enhetlighet med strategin i förvaltningsområdet för östlig torsk i Östersjön. Vetenskapliga utlåtanden visar dessutom att torsk från både det västra och det östra torskbeståndet förekommer i delsektion 24. För att skydda det östra torskbeståndet och säkerställa likvärdiga förutsättningar som för förvaltningsområdet för östlig torsk i Östersjön bör användningen av TAC:en i delsektion 24 även i fortsättningen begränsas till bifångster av torsk, med undantag för fiske som bedrivs uteslutande för vetenskapliga undersökningar och i full enlighet med de villkor som fastställs i artikel 25 i förordning (EU) 2019/1241 samt för småskaliga kustfiskare som fiskar med passiva redskap i områden upp till sex sjömil från kusten, där vattendjupet är mindre än 20 meter, eftersom den västliga torsken dominerar i dessa grunda kustområden. Fredningsperioden i delsektion 24 bör också anpassas till fredningsperioden i delsektionerna 25–26 för att säkerställa ett likvärdigt skydd i enlighet med Ices rådgivning.
- (10) I enlighet med detta och för att säkerställa likvärdiga förutsättningar som för delsektionerna 25–26 bör fritidsfiske efter torsk i delsektion 24 även i fortsättningen vara förbjudet bortom sex sjömil från kusten. De vetenskapliga utlåtandena visar att fritidsfisket i hög grad bidrar till den totala fiskedödligheten för detta bestånd och med beaktande av beståndets status och minskningen av TAC:en bör den dagliga tillåtna fångsten per fiskare bibehållas. Detta påverkar inte principen om relativ stabilitet för kommersiell fiskeverksamhet. Med tanke på beståndets sårbara status och det faktum att vetenskapliga utlåtanden visar att fredning av lekområden särskilt kan medföra ytterligare fördelar för ett bestånd som inte kan uppnås enbart genom TAC:er, t.ex. ökad rekrytering genom ostörd lek, är det slutligen lämpligt att bibehålla fredningen av lekområden vintertid, med undantag för småskaliga kustfiskare och ovannämnda vetenskapliga undersökningar.

³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1241 av den 20 juni 2019 om bevarande av fiskeresurserna och skydd av marina ekosystem genom tekniska åtgärder, om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1967/2006 och (EG) nr 1224/2009, och Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1380/2013, (EU) 2016/1139, (EU) 2018/973, (EU) 2019/472 och (EU) 2019/1022, samt om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 894/97, (EG) nr 850/98, (EG) nr 2549/2000, (EG) nr 254/2002, (EG) nr 812/2004 och (EG) nr 2187/2005 (EUT L 198, 25.7.2019, s. 105).

- (11) Ices beräknar att biomassan för sill/strömming i Centrala Östersjön minskat till under den referenspunkt för lekbeståndets biomassa under vilken specifika och lämpliga förvaltningsåtgärder ska vidtas (B_{trigger}). Det är därför lämpligt att fastställa fiskemöjligheterna i enlighet med artikel 5.1 i förordning (EU) 2016/1139.
- (12) Enligt Ices rådgivning är torsk en bifångst i fisket av rödspätta. Dessutom fångas skarpsill i ett blandat fiske med sill/strömming och är en bytesart för torsk. Det är lämpligt att beakta dessa överväganden mellan bestånd vid fastställandet av fiskemöjligheter för rödspätta och skarpsill.
- (13) För att garantera ett fullständigt utnyttjande av kustfiskemöjligheter infördes 2019 en begränsad flexibilitet mellan områden för lax från Ices-delsektionerna 22–31 till Ices-delsektion 32. Mot bakgrund av ändringarna av fiskemöjligheterna för dessa två bestånd är det lämpligt att öka denna flexibilitet.
- (14) Införandet av ett förbud mot fiske efter öring bortom fyra sjömil och en begränsning av bifångsterna av öring till 3 % av den kombinerade fångsten av öring och lax har bidragit till en avsevärd minskning av den tidigare omfattande felrapporteringen av fångster i laxfisket, i synnerhet som fångster av öring. Det är därför lämpligt att behålla denna bestämmelse för att bibehålla en låg nivå av felrapportering.
- (15) Utnyttjandet av de fiskemöjligheter som fastställs i denna förordning omfattas av rådets förordning (EG) nr 1224/2009⁴, särskilt artiklarna 33 och 34, i fråga om registrering av fångstuppgifter och fiskeansträngning, och bestämmelserna om överföring av uppgifter till kommissionen om uttömda fiskemöjligheter. I den här förordningen bör det därför fastställas koder för landningar av de bestånd som omfattas av denna förordning vilka medlemsstaterna ska använda när de översänder uppgifter till kommissionen.
- (16) Genom rådets förordning (EG) nr 847/96⁵ införs ytterligare villkor för förvaltningen av TAC:er med fördelning mellan åren, däribland flexibilitetsbestämmelserna i artiklarna 3 och 4 för bestånd som omfattas av en försiktighets-TAC eller analytisk TAC. Enligt artikel 2 i den förordningen ska rådet, när det fastställer TAC:er, bestämma för vilka bestånd artiklarna 3 och 4 inte ska gälla, framförallt på grundval av beståndens biologiska tillstånd. Mer nyligen infördes genom artikel 15.9 i förordning (EU) nr 1380/2013 flexibilitet mellan åren för alla bestånd som omfattas av landningsskyldigheten. För att motverka en alltför stor flexibilitet som skulle underminera principen om ett rationellt och ansvarsfullt nyttjande av marina levande biologiska resurser, förhindra att målen för den gemensamma fiskeripolitiken uppnås och försämra beståndens biologiska tillstånd bör det därför fastställas att artiklarna 3 och 4 i förordning (EG) nr 847/96 är tillämpliga på analytiska TAC:er endast i de fall då den flexibilitet mellan åren som föreskrivs i artikel 15.9 i förordning (EU) nr 1380/2013 inte utnyttjas.

⁴ Rådets förordning (EG) nr 1224/2009 av den 20 november 2009 om införande av ett kontrollsystem i unionen för att säkerställa att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken efterlevs, om ändring av förordningarna (EG) nr 847/96, (EG) nr 2371/2002, (EG) nr 811/2004, (EG) nr 768/2005, (EG) nr 2115/2005, (EG) nr 2166/2005, (EG) nr 388/2006, (EG) nr 509/2007, (EG) nr 676/2007, (EG) nr 1098/2007, (EG) nr 1300/2008, (EG) nr 1342/2008 och upphävande av förordningarna (EEG) nr 2847/93, (EG) nr 1627/94 och (EG) nr 1966/2006 (EUT L 343, 22.12.2009, s. 1).

⁵ Rådets förordning (EG) nr 847/96 av den 6 maj 1996 om att införa ytterligare villkor för förvaltning av totala tillåtna fångstmängder (TAC) och kvoter med fördelning mellan åren (EGT L 115, 9.5.1996, s. 3).

- (17) Med tanke på att biomassan för beståndet av östlig torsk i Östersjön ligger under B_{lim} och endast bifångst- och forskningsfiske tillåts under 2021 har medlemsstaterna dessutom åtagit sig att inte tillämpa artikel 15.9 i förordning (EU) nr 1380/2013 för detta bestånd under 2021, för att fångsterna under 2021 inte ska överstiga den fastställda TAC:en.
- (18) En preliminär TAC för vitlinglyra i Ices-sektion 3a och unionens vatten i Ices-sektion 2a och Ices-delområde 4 bör, på grundval av nya vetenskapliga utlåtanden, fastställas för perioden 1 november 2019–31 oktober 2020.
- (19) För att undvika avbrott i fiskeverksamheten och säkerställa försörjningen för unionens fiskare bör denna förordning tillämpas från och med den 1 januari 2021. Förordningen bör dock tillämpas på vitlinglyra i Ices-sektion 3a och unionens vatten i Ices-sektion 2a och Ices-delområde 4 från och med den 1 november 2020 till och med den 31 oktober 2021. Av brådskande skäl bör denna förordning träda i kraft omedelbart efter det att den har offentliggjorts.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte

I denna förordning fastställs fiskemöjligheter för vissa fiskbestånd och grupper av fiskbestånd i Östersjön för 2021 och ändras vissa fiskemöjligheter i andra vatten som fastställs i förordning (EU) 2020/123⁶.

Artikel 2

Tillämpningsområde

1. Denna förordning ska tillämpas på unionsfiskefartyg som är verksamma i Östersjön.
2. Denna förordning ska också tillämpas på fritidsfiske, om det uttryckligen hänvisas till sådant fiske i de relevanta bestämmelserna.

Artikel 3

Definitioner

I denna förordning ska definitionerna i artikel 4 i förordning (EU) nr 1380/2013 gälla. Dessutom gäller följande definitioner:

- (1) *delsektion*: en av Ices delsektioner i Östersjön i enlighet med definitionen i bilaga III till rådets förordning (EG) nr 218/2009⁷.

⁶ Rådets förordning (EU) 2020/123 av den 27 januari 2020 om fastställande för 2020 av fiskemöjligheterna för vissa fiskbestånd och grupper av fiskbestånd i unionens vatten och, för unionsfiskefartyg, i vissa andra vatten (EUT L 25, 30.1.2020, s. 1).

- (2) *total tillåten fångstmängd (TAC)*: den kvantitet av varje bestånd som får fångas under en ettårsperiod.
- (3) *kvot*: en andel av den totala tillåtna fångstmängden som tilldelas unionen, en medlemsstat eller ett tredjeland.
- (4) *fritidsfiske*: icke kommersiell fiskeverksamhet som nyttjar marina biologiska resurser exempelvis för rekreation, turism eller sport.

KAPITEL II

FISKEMÖJLIGHETER

Artikel 4

TAC:er och fördelning

TAC:erna, kvoterna och, i förekommande fall, de villkor som är funktionellt knutna till dessa fastställs i bilagan.

Artikel 5

Särskilda bestämmelser om fördelning av fiskemöjligheter

Fördelningen mellan medlemsstaterna av fiskemöjligheterna enligt denna förordning ska inte påverka

- (a) utbyten enligt artikel 16.8 i förordning (EU) nr 1380/2013,
- (b) reduceringar och omfördelningar enligt artikel 37 i förordning (EG) nr 1224/2009,
- (c) ytterligare landningar som tillåts inom ramen för artikel 3 i förordning (EG) nr 847/96 eller artikel 15.9 i förordning (EU) nr 1380/2013,
- (d) kvantiteter som hålls inne i enlighet med artikel 4 i förordning (EG) nr 847/96 eller överförs i enlighet med artikel 15.9 i förordning (EU) nr 1380/2013,
- (e) avdrag enligt artiklarna 105 och 107 i förordning (EG) nr 1224/2009.

Artikel 6

Villkor för landning av fångster och bifångster

De bestånd av icke-målarter inom säkra biologiska gränser som avses i artikel 15.8 i förordning (EU) nr 1380/2013 och som omfattas av undantaget från skyldigheten att räkna av fångster från den berörda kvoten anges i bilagan till den här förordningen.

⁷

Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 218/2009 av den 11 mars 2009 om avlämnande av statistikuppgifter om nominell fångst från medlemsstater som bedriver fiske i Nordatlantens östra del (omarbetning) (EUT L 87, 31.3.2009, s. 70).

Artikel 7

Åtgärder avseende fritidsfiske efter torsk i delsektionerna 22–26

1. Vid fritidsfiske får högst fem exemplar av torsk behållas per fiskare och dag i delsektionerna 22 och 23 och i delsektion 24 inom sex sjömil mätt från baslinjerna.
2. Genom undantag från punkt 1 får högst två exemplar av torsk behållas per fiskare och dag i delsektionerna 22 och 23 och i delsektion 24 inom sex sjömil mätt från baslinjerna under perioden 1 februari–31 mars 2021.
3. Fritidsfiske ska vara förbjudet i delsektion 24 bortom sex sjömil mätt från baslinjerna och i delsektionerna 25 och 26.
3. Punkterna 1, 2 och 3 ska inte påverka strängare nationella åtgärder.

Artikel 8

Åtgärder avseende fiske efter öring och lax i delsektionerna 22–32

1. Fiske efter öring bortom fyra sjömil mätt från baslinjerna i delsektionerna 22–32 ska vara förbjudet för fiskefartyg under perioden 1 januari–31 december 2021. Vid fiske efter lax i dessa vatten får bifångsterna av öring inte överstiga 3 % av den totala fångsten av lax och öring vid något tillfälle ombord eller vid landningen efter varje fiskeresä.
2. Punkt 1 ska inte påverka strängare nationella åtgärder.

Artikel 9

Flexibilitet

1. Utom där annat anges i bilagan till den här förordningen ska artikel 3 i förordning (EG) nr 847/96 tillämpas på bestånd som omfattas av en försiktighets-TAC, och artiklarna 3.2, 3.3 och 4 i den förordningen ska tillämpas på bestånd som omfattas av en analytisk TAC.
2. Artiklarna 3.2, 3.3 och 4 i förordning (EG) nr 847/96 ska inte tillämpas när en medlemsstat utnyttjar den flexibilitet mellan åren som föreskrivs i artikel 15.9 i förordning (EU) nr 1380/2013.

Artikel 10

Överföring av uppgifter

När medlemsstaterna i enlighet med artiklarna 33 och 34 i förordning (EG) nr 1224/2009 överför uppgifter till kommissionen om kvantiteter av bestånd som fångats eller landats ska de använda beståndskoderna i bilagan till den här förordningen.

KAPITEL III

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 11

Ändringar av förordning (EU) 2020/123

I bilaga IA ska tabellen över fiskemöjligheter för vitlinglyra och därtill hörande bifångster i Ices-sektion 3a och unionens vatten i Ices-sektion 2a och Ices-delområde 4 ersättas med följande:

”

Art:	Vitlinglyra och därtill hörande bifångster		Område:	3a. Unionens vatten i 2a och 4
	Trisopterus esmarkii			(NOP/2A3A4.)
År	2020	2021		
Danmark	64 940 (1)(3)	pm (1)(6)	Analytisk TAC	
Tyskland	12 (1)(2)(3)	pm (1)(2)(6)	Artikel 3 i förordning (EG) nr 847/96 ska inte tillämpas.	
Nederländerna	48 (1)(2)(3)	pm (1)(2)(6)	Artikel 4 i förordning (EG) nr 847/96 ska inte tillämpas.	
Unionen	65 000 (1)(3)	pm (1)(6)		
Norge	14 500 (4)	pm (4)		
Färöarna	5 000 (5)	pm (5)		
TAC	Ej relevant	Ej relevant		
(1)	Upp till 5 % av kvoten får utgöras av bifångster av kolja och vitling (OT2/*2A3A4). Bifångster av kolja och vitling som räknas av från kvoten i enlighet med denna bestämmelse och bifångster av arter som räknas av från kvoten i enlighet med artikel 15.8 i förordning (EU) nr 1380/2013 får tillsammans inte överstiga 9 % av kvoten.			
(2)	Kvoten får endast fiskas i unionens vatten i Ices-områdena 2a, 3a och 4.			
(3)	Unionskvoten får endast fiskas under perioden 1 november 2019–31 oktober 2020.			
(4)	En sorteringsrist ska användas.			
(5)	En sorteringsrist ska användas. Inkluderar högst 15 % oundvikliga bifångster (NOP/*2A3A4), som ska räknas av från denna kvot.			
(6)	Unionskvoten får fiskas under perioden 1 november 2020–31 oktober 2021.			

”

Artikel 12

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2021. Artikel 11 ska emellertid tillämpas från och med den 1 november 2020 till och med den 31 oktober 2021.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den

På rådets vägnar
Ordförande